

ikke, kommer der en Kommission efter og siger, hvad Hesten er værd, og Købesummen bliver da 20 pCt. over dens virkelige Værd. Jeg antager, det er, fordi der skal leveres adskillige Rekvisitter sammen med en saadan Hest i Tilfælde af Mobilisering. Da det efter Loven er en Kommission, der bestemmer Prisen, kan det meget vel forekomme, at Prisen ingenlunde er efter Mandens Villie, og derfor kan Ministerens Udtalelse ikke holde Stik. Endvidere siger den højtærede Minister — det staar paa samme Spalte —, at „den enkelte ikke særlig forurettes“. Vi hørte forleden det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) gøre opmærksom paa, at han kendte en Mand, der havde 4 Heste, der skulde leveres i Tilfælde af Mobilisering til halv Pris. Han regnede dem til 800 Kr. hver, medens hver af Hestene i Virkeligheden var 1,600 Kr. værd. Og saaledes kunde der maaske nævnes mange Eksempler paa Folk, der kommer til at levere en eller flere Heste til halv Pris. Det tror jeg ikke har været Lovgivningsmagts Hensigt, da den vedtog Loven af 1913. Man skulde dog tro, at Opgaven har været at fordele Landets Byrder ligeligt og retfærdigt, og det er vist ogsaa det nuværende Ministeriums Hensigt at naa det Maal. Men dersom dette er Tilfældet, kan jeg ikke forstaa, at den højtærede Minister vil hævde, at de Folk, der sidder inde med disse Heste, skal levere dem til halv Pris. Det er desuden ikke alene Landboere, der har Heste, som er udpegede, ogsaa handlende, Vognmænd og Ølbryggere har saadanne Heste.

Den højtærede Minister mente — det staar Sp. 589 —, at „i Tilfælde af Mobilisering vil sandelig Hestene ikke kunne sælges til Udlandet og ekstraordinære Priser som Følge deraf ikke være til Stede“. Det er nok for saa vidt Sandhed, som den Pris, der er, antagelig vil blive gældende i adskillige Aar, men den er omtrent dobbelt saa stor, som Prisen var for 3 Maaneder siden, og desuagtet skal, dersom Omtaksation ikke finder Sted, Hestene i Tilfælde af Mobilisering leveres til den lave Pris. Men for saa vidt den højtærede Minister regner med, at der da ingen ekstraordinær Prisforhøjelse vil komme, vil jeg for saa vidt give ham Ret, som der i Tilfælde af Mobilisering en af de første Dage sikkert ikke vil ske synderlig Forhøjelse. Men Fejlen er, at Hestene staar kun til den halve Pris. Den højtærede Minister mente, at en Omvurdering ikke lader sig gøre, og talte om,

at Loven „jo er gennemført af andre end den nuværende Regering“. Ja, det skal jeg ikke benægte, det nuværende Ministerium har ikke gennemført Loven, eftersom det ikke sad ved Roret paa den Tid, da Loven blev vedtaget. Men hvorfor vi egentlig skulde have det at vide, er mig en Gaade.

Til Slutning vil jeg rette et Spørgsmaal til det høje Ministerium. Jeg er ikke i Øjeblikket klar over, om det angaar Indenrigsministeren eller Krigsministeren. Jeg stiller det derfor til Regeringen. I Loven af 8. April 1913 § 6, sidste Stykke, staar: „Undlader en Ejer at lade en udpeget Hest møde ved Mobilisering, kan der under en offentlig Politisag idømmes ham en Statskassen tilfaldende Bøde paa 200 Kr., dog at Ansvar bortfalder“ — foruden naar Hesten er død, eller det ved medbragt Dyr lægeattest er godtgjort, at den er ubrugelig for Hæren —, „naar den paa gældende Hesteejer i Stedet for den manglende Hest leverer en anden brugbar Hest, hvis Købesum i saa Tilfælde fastsættes af den Myndighed, der modtager den, til 20 pCt. over den Værdi, den skønnes at have“. Jeg vil spørge det høje Ministerium, om denne Bestemmelse endnu staar ved Magt, og om den bliver staaende ved Magt i Tilfælde af Mobilisering.

Valdemar Olsen: Naar jeg har tilladt mig at bede om Ordet paa dette sene Tidspunkt af Finanslovdebatten, er det kun for at give Udtryk for et Hjertesuk fra Sydfalster over den daarlige Togforbindelse paa Statsbanestrækningen der. Denne daarlige Togforbindelse fremkommer som Følge af, at Færgeforbindelsen mellem Gedser og Warnemünde og det i Forbindelse med Færgefarten staaende Eksprestog er indstillet. Under normale Forhold kan Befolkningen paa Sydfalster ved at tage pr. Vogn enten til Gedser eller til Nykøbing Falster benytte Eksprestogene dels til at komme til København, dels til at komme i Forbindelse med de øvrige Landsdele, Sjælland, Fyn og Jylland. Nu da disse Eksprestog ikke længere gaar, kniber det for en meget stor Del af Sydfalsters Befolkning. Det Tog, som har hurtig Forbindelse saavel med København som det øvrige Land, udgaar ikke fra Gedser, men fra Nykøbing Falster. Man kan kun komme fra Gedser Kl. 6¹/₄ Morgen med et passagerførende Godstog, og dette naar først København Kl. 12¹/₂. Skal man hjem samme Aften, maa man af Sted fra København ved 3-Tiden. Det bliver en